

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De illis qui post longam captiuitatem redeunt. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cto Paulo, nisi conuertantur, olim esse damnatae
quas & nos apostolica auctoritate damnandas, &
à communione fidelium atq; à liminibus Ecclesie
arcendas fore censemus, vsquequo obedienti episcopis suis, & ad bonum, quod cœperunt, inuiti
aut voluntarie reuertantur.

Ibidem continuo.

*Innocen. I.
epist. 2. ad
Victoricum
episcopum
Rhothoma-
gensem.*

*Ibidem con-
tinuo.*

*Innoc. c. 12.
& 13. eiusdē
epist. 2.*

De virginibus autem nō velatis, si deuiauerint
à prædecessore nostro Innocentio papa tale decre-
tum habemus. Hę quę necdum sacro velamin-
tectę, tamē in proposito virginali semper se simu-
lauerunt permanere: licet velatę non fuerint, ta-
men si nupserint aliquo tempore, his agenda pœ-
nitentia est: quia sponsio earum à Dño tenebatur.
Si enim inter homines solet bonę fidei contractus
nulla ratione dissolui: quanto magis ista pollicita-
tio, quam cum Deo pepigit, solui sine vindicta nō
poterit? Item si virgines nondum velatę taliter
publica pœnitentia puniuntur, & à cœtu fidelium
vsq; ad satisfactionem excluduntur: quanto ma-
gis viduę, quę perfectioris ètatis, & maturioris
confilij existunt, & habitum religionis assump-
runt: & deinde apostatauerunt, atq; ad priorem
vomitum sunt reuersę: à nobis & ab omnibus fi-
delibus, à liminibus Ecclesię, & à cœtu fideliū vix
ad satisfactionem sunt eliminandę, & carceribus
tradendę. Ex his apparet, virgines vel viduas vo-
to continētię astrictas, siue fuerint velatę siue nō,
nullatenus coniugium sortiri posse. Quod itidē de
omnibus intelligendum est, qui cōtinentiam vo-
uerunt. Quod n. ante erat licitum, post votum fit
ēiusdē illicitum. Non est igitur prætermittendum, quod
Innocentius papa de viduis & puellis decreuit, q
Christo spiritualiter nubunt: si postea publice nu-
pserint, non eas admittendas esse ad pœnitentiā,
nisi hi quibus se iunxerant, de mundo recesserint.
Si enim de omnibus hę cratio custoditur, vt quę-

et unq; viuente viro alteri nupserit, adultera habetur, nec ei agendæ pœnitentiaz licentia conceditur, nisi vnu de illis fuerit defunctus: quanto magis de illa tenenda est, quæ ante se immortali spōso coniunxerat, & post hoc ad humanas nuptias transmigravit? Attēde quod non solum coniugialibus negare videtur, sed et locum pœnitentiaz. Sed non ita intelligēdum est, ut aliquando excludantur à pœnitentia, quæ digne pœnitentiā agere volunt: sed illæ non sunt admittendæ ad pœnitētiā, quæ ab incessus copula discēdere noluerint: quia post religionis propositū non pōt Deo recōciliari per pœnitentiam, quæ ad habitum suæ professionis redire neglexerit. Tūc ille qui se cōiunxit ei, defunctus erit, cū ab eius illicitis amplexib⁹ hēc penitus recesserit. Cū ergo dicitur, eas non esse admittendas ad pœnitentiā, nisi quibus se iunxit, de mundo recesserint, subaudiendū est, eis. Tunc n. eis viri de mundo recedunt & defunguntur, cum ab eorum concupiscentia isti se alienant, quē sensū similitudo subdita declarat & cōfirmat.

Quod grande malum sit adulterium. D

Cum vir & mulier legitime coniuncti sunt, constat alterū altero viuente ad aliam non posse trāsire copulam: alioquin adulterium cōmittitur: de quo Clemens Papa ait. Quid in omnibus peccatis *Clemens e-* adulterio est grauius? Secundum namq; in pœnis pīst. 2. ad tene locum, quē primum illi habent, qui aberrat *Iacobum.* à Deo. Grauissime ergo peccant adulteri, grauiter fornicarij, sed cunctis his grauius incestuosi: quos omnes transcendunt, contra naturam delinquentes. Vnde Aug. Adulterij malum vincit fornicatio- *Ca. 8. & II.* nem, vincitur ab incestu. Peius n. est cum matre, *de bono con-* quam cum aliena vxore dormire: sed horū omniū *iug. tom. 6.* pessimum est, quod contra naturā fit: vt si vir mēbro mulieris non ad hoc cōcesso vtatur: si execrabiliter fit in meretrice, sed execrabiliter fit in uxore.

Kkk 5 De